

Začínáme u nejmenších

K tomu, jak zlepšovat situaci a pomáhat našim čtyřnohým přátelům, existuje mnoho různých cest. A jedna z nich je začít u těch nejmenších, jak to dělají členky občanského sdružení Dočasky.cz.

Měníme zvířecí i lidské osudy k lepšímu a naplňuje nás to. Rozhodly jsme se, jak se říká, „vzít to od základů“ a začít u nejmenších potenciálních záchranářů – u dětí. Jsme totiž přesvědčeny, že ukážeme-li dětem včas, že mohou svůj volný čas trávit i jinak, smysluplněji, než sledováním televizních programů a hraním počítačových her, můžeme velmi pozitivně ovlivnit jejich zdraví a budoucí duševní vývoj. Navíc se stále setkáváme s případy, kdy dítě, coby zvířecí nadšenec, prosí své rodiče, aby mu pořídili mazlíčka, a tento sen většinou ztroskotá na obavě rodičů z toho, že se dítěko o své zvíře nebude starat a veškerá péče zůstane právě na nich, rodičích. Možnost poskytnout zvířeti dočasnou péči vidíme jako geniální příležitost k tomu, aby si děti vyzkoušely, co všechno obnáší mít doma pejska nebo kočku, a zároveň aby rodiče prověřili schopnosti a vážnost odhodlání svého dítěte.

Občanské sdružení Dočasky.cz prostřednictvím dobrovolníků a dalších sdružení a spolků zajišťuje a zprostředkovává dočasnou péči pro opuštěná a týraná zvířata, převážně psy a kočky. Za jeho vznikem stojí parta lidí, kteří mají s poskytováním dočasné péče vlastní zkušenost. Chceme využít již fungující síť „dočaskářů“ a zapojit další obětavé lidi, kterým není osud zvířat lhostejný, kteří by se rádi do pomoci zapojili a možná jen nevědí, jak na to. Jsme si vědomy toho, že každý, kdo se v záchraně zvířat angažuje, má plné ruce práce. Naše cíle jsou nemalé – rády bychom dosáhly změn ve stávajících pravidlech celoplošného čipování a evidence zvířat, omezení chovu zvířat bez průkazu původu, stanovení minimálních podmínek pro držení zvířat, ale než na tyto mety dosáhneme, chceme pomáhat zvířatům, která nás potřebují už dnes.

V rámci našeho projektu „Najdeme jim domov!“ jsme jako prvního partnera oslovily Základní školu Jana Noháče ve Staré Břeclavi, kde jsme se setkaly s až nevidanou vstřícností jak ze strany vedení školy, tak ze strany jednotlivých vyučujících. Ti byli nejdříve plně obeznámeni s krajně neveselou situací, týkající se světa zvířecích bezdomovců. Dohodli jsme se, že navštívíme všechny třídy této školy, popovídáme si se žáky, seznámíme je s tím, kdo jsme, čím se jako sdružení zabýváme a jakými způsoby se do pomoci zvířatům mohou zapojit oni sami. Dohoda proběhla rychle a hladce a dokonce jsme dostaly povolení přivést do školy jednoho z našich svěřenců, křížence kokršpaněla Andyho, který je veselým, hravým a pozitivním představitelem svého plemene, ale také typickým příkladem toho, jak se pes ocitne na ulici. Andy byl před dvěma lety odchycen městskou policií a umístěn do útulku, o jehož fungování ve prospěch zvířat panují již dlouho silné pochybnosti. Psi jsou tam shromažďováni a nejsou nabízeni adoptivním rodinám. Ptáte se proč? Že by to mělo souvislost s výškou finančního „příspěvku“ na každého psa – a to po celou dobu jeho pobytu? Toto téma rozebereme v některém z příštích článků. Zpět k radostnějším zážitkům.

Zajímali se malí i velcí

Beseda s dětmi se uskutečnila v pátek po podzimních prázdninách. Dětem pohodová náplň vyučování

plně vyhovovala, což nám umožnilo navštívit s Andym postupně všech sedm tříd, které ve škole jsou, aniž by ho to extrémně unavilo. Děti nic konkrétního o připravované akci netušily, a tak si jistě umíte představit ten úžas a nadšení, když se otevřely dveře třídy a vstoupil, kromě nás, také kokří kamarád Andy. Jakmile jsme se ujistily, že nikdo ze žáků nemá strach ze psů, pustily jsme Andyho z vodítka a odstartovalo jeho hromadné seznamování. Andy procházel mezi lavicemi, mapoval situaci v celé třídě a nelenil zkontrolovat, zda někdo nezapomněl dojíst svou svačinu. Děti pozorně poslouchaly vyprávění o tom, kde se u nás Andy vzal, jaký je jeho příběh, čím si prošel u nás a dozvěděly se i to, že pro něj aktuálně hledáme novou rodinu. Také pedagogy zaujala informace o tom, kolik opuštěných zvířat denně běhá po ulicích, jaká je situace v útulcích, depozitech a jiných zařízeních, která o zvířata pečují. Potěšila nás dětská zvědavost i zájem ze strany učitelů o to, jak by se mohli do pomoci zapojit. Byli překvapeni, co všechno mohou pro dobrou věc udělat a jaké zdánlivé maličkosti mohou být obrovských přínosem a změnit zvířatům život.

Nejen díky spolupráci se soukromým útulkem Domov pro zvířata Minaret v Bulharech víme, jak obrovská je v takovém zařízení potřeba a spotřeba materiálu, jako jsou ručníky, deky, prostěradla a podobně. Zima byla tenkrát za dveřmi a kterýkoliv útelek ocení pro zvířata ve své péči pomoc. Poprosily jsme proto děti, aby se poradily se svými